

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδουκῶς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Προτάσεων ὡς σημαίαν τὴν ἀντιπατερικὴ Ἐγκύκλιον τοῦ 1920

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Καινοτομίας κ. Χριστόδουλος διολισθαίνει σταθερὰ πρὸς τὴν ἐνδοχώρα τῆς αἵρέσεως τοῦ Συγκρητισμοῦ

Ἡ Ἀθήνα εἶναι πλέον «οἰκουμενιστικώτερη τοῦ οἰκουμενιστικοῦ Φαναρίου»

Η ΑΘΗΝΑ ἤδη προπορεύεται στὶς οἰκουμενιστικὲς πρωτοβουλίες καὶ τὸ Φανάρι ἀκολουθεῖ.

Δυστυχῶς, ὁ καινοτόμος ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος δηλώνει, ὅτι ἀποδέχεται τὴν *Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιον τοῦ 1920* καὶ εἶναι γνήσιος ἐκφραστὴς τῶν αἰρετικῶν προϋποθέσεων αὐτῆς.

Ἵπενθυμίζουμε, ὅτι ἡ *Ἐγκύκλιος τοῦ 1920*

- ἀποτελεῖ τὸ κείμενο-βάσι τῆς αἵρέσεως τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*.
- θεμελιώνεται στὴν ἀντορθόδοξη *Βαπτισματικὴ Θεολογία*.
- προτείνει τὸν ἀντι-εκκλησιαστικὸν *Δογματικὸν Συγκρητισμὸν*.
- διακηρύσσει τὴν ἀντιπατερικὴν θεολογίαν τῆς *Κοινῆς Διακονίας*.
- προετοιμάζει τὸ ἔδαφος γιὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ *Π. Σ. Ε. (Κοινωνία Ἐκκλησιῶν)*.
- προβλέπει τὴν *Ἡμερολογιακὴν Μεταρρύθμισιν*, ἡ ὁποία ἐφαρμόσθηκε τὸ

1924 καὶ διήρσε ἐορτολογικὰ τοὺς Ὁρθόδοξους.

Τοιοτοτρόπως, ὁ κ. Χριστόδουλος ταυτίζει τὸ ὄραμά του μὲ τὸ ὄραμα τοῦ πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος τὸ 1995, στὴν Γενεύη, διεκήρυξε τὴν πεποίθησίν του, ὅτι πρέπει τὰ Μέλη τοῦ *Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν*

νὰ «**ὄραματισθοῦν ἐν Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν ἐπιτρέπον τὴν ἀγαστὴν συνεργασίαν ὅλων τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων εἰς τὸν ἠθικόν, κοινωνικόν, ἱεραποστολικόν καὶ διακονικόν τομέα, ἀνεξαρτήτως τῶν βασικῶν θεολογικῶν αὐτῶν διαφορῶν, ὡς τοῦτο ὑπεγράμμισε πρὸ ἐβδομηκονταπενταετίας ἤδη ἡ γνωστὴ Ἐγκύκλιος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τοῦ ἔτους 1920**».

♦ Μία σειρά σχετικῶν κειμένων θὰ καταδείξη τὴν ὀδυνηρὰ πρᾶγματι αὐτὴ ἀλήθεια, ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς *Καινοτομίας* κ. Χριστόδουλος διολισθαίνει σταθερὰ πρὸς τὴν ἐνδοχώρα τῆς αἵρέσεως τοῦ *Συγκρητισμοῦ*.

Τὸ Καύχημα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου*

*«Οἱ ἐπισκέψεις στοὺς αἵρετικούς
ἀποτελοῦν γιὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο
σπουδαῖα κατορθώματα καὶ γι' αὐτὸ καυχᾶται,
παρὰ τὶς ἀπαγορεύσεις τῶν Ἱερῶν Κανόνων»*

Τοῦ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβυτέρου
π. Διονυσίου Τάτση

ΣΤΗΝ τελετὴ κοπῆς τῆς πρωτοχρονιάτικης βασιλόπιτας γιὰ τὸ προσωπικὸ τῆς Ἱεραῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐνώπιον καὶ πολλῶν ἐπισήμων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, μεταξὺ τῶν ἄλλων, εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἐκκλησία μας ὀφείλει νὰ δίνει τὴν μαρτυρία μιᾶς ζωντανῆς, προοδευτικῆς καὶ ἐκσυγχρονισμένης Ἐκκλησίας, τόσο στὸ ἐσωτερικὸ, ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικὸ. Καὶ τὸ λέω αὐτὸ μὲ καύχηση, γιὰτὶ ὁ εὐρωπαϊκὸς προσανατολισμὸς τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἡ περαιτέρω ἀνάπτυξη τῶν σχέσεών μας μὲ τὶς ἄλλες Ἐκκλησίες ὑλοποιήθηκε μὲ δύο κορυφαῖες ἐκδηλώσεις τῆ χρονιᾶ πού πέρασε. Πρῶτὴ ἦταν ἡ ἐπίσκεψή μας στὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν στὴ Γενεύη καὶ δεύτερη ἡ πρόσφατὴ ἐπίσκεψή μας στὸν Πάπα Βενέδικτο Ιδ'».

Ἐπειδὴ τὰ λόγια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου δὲν ἀφοροῦν μόνο τὴν Ἀρχιεπισκοπή, ἀλλὰ ἀναφέρονται στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος γενικότερα, θὰ θέλαμε νὰ τὰ σχολιάσουμε, γατὶ εἶναι ἀποκαλυπτικά, ἀλλὰ καὶ γιὰτὶ δικαιώνουν τὰ ὅσα κατὰ καιροὺς γράφουμε –μετὰ παρρησίας καὶ ἀκατακρίτως.

1. Ζωντανή, προοδευτικὴ κι ἐκσυγχρονισμένη Ἐκκλησία

ΠΡΑΓΜΑΤΙ, ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ γίνεи ζωντανή, ἀλλὰ πῶς; Μὲ

τὴν ἐκκοσμίκευση, τὸ ἀριστοκρατικὸ ἦθος, τὰ κραυγαλέα σκάνδαλα, τὶς ἀπειλὲς καὶ διώξεις τῶν ζηλωτῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, τὴν περιθωριοποίησι τῶν ἀξίων ἐργατῶν τοῦ Εὐαγγελίου, τὶς κοσμικὲς ἐκδηλώσεις καὶ τὴν ἐγκατάλειψι τοῦ ὀρθοδόξου ἤθους; Ὅλα αὐτά, ὁμως, νεκρῶνουν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀναγκάζουν καὶ τοὺς πιστοὺς ἀκόμα ν' ἀπομακρύνονται ἀπ' τὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι παραδοσιακὴ. Τὸ ἦθος τῶν κληρικῶν καὶ τῶν λαϊκῶν δὲν προσαρμόζεται μὲ τὸ κοσμικὸ καὶ ἀμαρτωλὸ ἦθος, ποὺ ὑπάρχει στὴν κοινωνία. Ἡ ζωντανία τῆς Ἐκκλησίας ἐπιτυγχάνεται μὲ τὸν πνευματικὸ ἀγῶνα τῶν μελῶν τῆς καὶ ὄχι μὲ τὴ χαλάρωσι τοῦ ἤθους καὶ τοὺς ποικίλους ἐκσυγχρονισμοὺς.

2. Εὐρωπαϊκὸς προσανατολισμὸς τῆς Ἐκκλησίας

Ο ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι μόνο εὐρωπαϊκός. Ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχει ἕναν προσανατολισμό, οὔτε καὶ μπορεῖ ἕνας Ἀρχιεπίσκοπος ἢ καὶ μία Σύνοδος νὰ τὸν περιορίσει, ἀνάλογα μὲ τὸν πολιτικὸ προσανατολισμὸ τῆς Χώρας. Ὅχι, μύριες φορές ὄχι. Ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ βλέπει πρὸς ὅλες τὶς ἡπείρους, ὅπου ὑπάρχουν ἄνθρωποι καὶ προπαντὸς πρέπει νὰ εἶναι στραμμένη πρὸς τὸν Οὐρανό, τὸν ὁποῖο ξεχνοῦν οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὰ κοινωνικά, πολιτικὰ καὶ οικονομικὰ προβλήματα.

3. Τὸ καύχημα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου

ΟΙ ΔΥΟ ἐπισκέψεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου στὸ Π.Σ.Ε. καὶ στὸ Βατικανὸ προκάλεσαν ἀντιδράσεις –οἱ ὁποῖες δὲν ἐκδηλώθηκαν ἀκόμα στὸ μέτρο, ποὺ θὰ ἔπρεπε– καὶ προφανῶς δὲν εἶχαν λαϊκὸ ἔρεισμα. Καὶ ὁμως, αὐτὲς οἱ ἐπισκέψεις στοὺς αἵρετικοὺς ἀποτελοῦν γιὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο σπουδαῖα κατορθώματα καὶ γι' αὐτὸ καυχᾶται,

παρὰ τὶς ἀπαγορεύσεις τῶν Ἱερῶν Κανόνων! Ἐνδιαφέρον θὰ ἦταν νὰ γνωρίζαμε, ἂν παράλληλα καυχᾶται καὶ γιὰ τὸν σκανδαλισμὸ τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ, τὸν ὁποῖο κάποτε κινητοποίησε γιὰ τὴν συγκέντρωση τῶν ὑπογραφῶν...

Ἐμεῖς, οἱ ταπεινοὶ καὶ ἀσήμαντοι, ποῦ δὲν ἀκολουθοῦμε τὸ ἄρμα τῶν κρατούντων κι ἔχουμε σκανδαλιστεῖ πολλές φορές ἀπ' τοὺς Οἰκουμενιστές, ἔχουμε διαφορετικὸ καύχημα ἀπὸ ἐκεῖνο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ἀρνούμενοι τοὺς αἰρετικούς καὶ ὑπομένοντας τὶς ἀπειλὲς καὶ τὶς διώξεις, μένουμε σταθεροὶ στὸν ἱερό μας ζῆλο. Καὶ εἴμαστε πολλοί. Περισσότεροι ἀπ' ὅ,τι μᾶς ὑπολογίζουν.

(*) Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1674/26.1.2007, σελ. 1. Ἐπιμέλ. ἡμετ.